Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0344

Dekarbonisering og modernisering af EU's fiskeri og om udvikling og ibrugtagning af fangstredskaber

Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2025 om dekarbonisering og modernisering af EU's fiskeri og om udvikling og ibrugtagning af fangstredskaber (2024/2123(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 3, 4, 9, 38, 174 og 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til den internationale konvention af 25. maj 1980 om sikkerhed for menneskeliv på søen,

– der henviser til konventionen af 17. marts 1958 angående Den Internationale Søfartsorganisation,

– der henviser til konventionen om oprettelse af Den Internationale Arbejdsorganisation,

– der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet[1],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og

---

1 EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

2 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.

beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov")[4],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond[5],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1804 af 13. september 2023 om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler[7],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1805 af 13. september 2023 om anvendelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i søtransport[8],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder[9],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2842 af 22. november 2023 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og

---

3 EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj.
4 EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
5 EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
6 EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/591/oj.
7 EUT L 234 af 22.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1804/oj.
8 EUT L 234 af 22.9.2023, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj.
9 EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

Rådets forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 og (EU) 2019/473 for så vidt angår fiskerikontrol[10],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen "Den europæiske grønne pagt" (COM(2019)0640),

– der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt[11],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. maj 2021 om en ny strategi for en bæredygtig blå økonomi i EU – Omstilling af EU's blå økonomi med henblik på en bæredygtig fremtid (COM(2021)0240),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 om energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor (COM(2023)0100),

– der henviser til Kommissionens vejledning fra november 2023 om finansieringsmuligheder for omstillingen til grøn energi for fiskeri og akvakultur – støtte til energiomstillingen inden for fiskeri og akvakultur gennem EU-finansieringsmuligheder under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, NextGenerationEU og derefter,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 med titlen "En EU-handlingsplan: Beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri",

– der henviser til sin beslutning af 14. september 2021 om et stærkere partnerskab med regionerne i den yderste periferi[12],

– der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 med titlen "Fiskere for fremtiden: Tiltrække en ny generation af arbejdskraft til fiskeindustrien og skabe beskæftigelse i kystsamfund"[13],

– der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022 med titlen "Mod en bæredygtig blå økonomi i EU: fiskeri- og akvakultursektorernes rolle"[14],

– der henviser til sin beslutning af 19. januar 2023 om situationen for ikkeindustrielt fiskeri i EU og fremtidsperspektiver[15],

---

10 EUT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj.
11 EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.
12 EUT C 117 af 11.3.2022, s. 18.
13 EUT C 117 af 11.3.2022, s. 67.
14 EUT C 465 af 6.12.2022, s. 2.
15 EUT C 214 af 16.6.2023, s. 150.

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om status for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og fremtidige perspektiver[16],

– der henviser til Revisionsrettens publikation fra 2022 med titlen "Analyse 01/2022: Energibeskatning, CO_2-prissætning og energisubsidier" og Revisionsrettens publikation fra 2020 med titlen "Særberetning 26/2020: Havmiljø: EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt",

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 25/2023 med titlen "EU's akvakulturpolitik – Stagnerende produktion og uklare resultater trods øget EU-finansiering",

– der henviser til rapport fra juni 2023 fra Enheden for Videnskabeligt Fremsyn med titlen "Decarbonising the fishing sector: Energy efficiency measures and alternative energy solutions for fishing vessels",

– der henviser til anbefalingerne af 3. oktober 2023 fra Den Rådgivende Gruppe for Østersøen om energiomstillingen i fiskerisektoren i Østersøen,

– der henviser til udtalelse af 28. november 2023 fra Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande om Kommissionens meddelelse om energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor,

– der henviser til rapport af 15. april 2025 fra Copernicus-Klimaændringstjenesten og Den Meteorologiske Verdensorganisation med titlen "European State of the Climate 2024",

– der henviser til udtalelse af 19. maj 2025 fra Det Rådgivende Råd for Nordsøen om evalueringen af den fælles fiskeripolitik,

– der henviser til rapport af 2. juni 2025 fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer med titlen "Scientific advice for amending the European Climate Law – Setting climate goals to strengthen EU strategic priorities",

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0236/2025),

A. der henviser til, at opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050 kræver en ambitiøs, socioøkonomisk retfærdig, inklusiv og bæredygtig omstilling af EU's fiskerisektor på grundlag af en balance mellem

---

16 EUT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

miljøbeskyttelse, social retfærdighed og økonomisk levedygtighed og støttet af offentlige investeringer og innovation;

B. der henviser til, at det er centrale elementer i Kommissionens meddelelse fra 2019 om den europæiske grønne pagt at løse både klima- og miljørelaterede udfordringer og opfylde målene i Parisaftalen;

C. der henviser til, at havene absorberer ca. 30 % af de globale CO_2-emissioner;

D. der henviser til, at EU's fiskerflåde i værste fald skønnes at udlede 0,015 % af de globale CO_2-emissioner; der henviser til, at EU-flåden allerede har reduceret sine emissioner med over 52 % i forhold til 1990;

E. der henviser til, at denne betydelige reduktion kan forklares med reduktionen i EU's fiskerflåde, men også med forbedringer i fartøjernes energieffektivitet og en stigning i fiskeriudbyttet; der henviser til, at fiskerisektoren ikke desto mindre står over for dekarboniseringskrav, som kan pålægge den uforholdsmæssigt store omkostninger;

F. der henviser til, at energiprodukter, der leveres til anvendelse som brændstof til sejlads i EU-farvande, herunder fiskeri, i øjeblikket er fuldt fritaget for beskatning i henhold til energibeskatningsdirektivet;

G. der henviser til, at EU's fiskerisektor står over for væsentlige udfordringer som følge af klimaændringer, lige fra mere ugunstige vejrforhold på havet til migration af fiskebestande på grund af højere havtemperaturer;

H. der henviser til, at det er presserende og nødvendigt at bekæmpe klimaændringer for at håndtere den tredobbelte verdensomspændende krise, der påvirker havet, og undgå yderligere negative virkninger for samfundet og økonomien og sikre, at kommende generationer, herunder kommende generationer af fiskere, er bedre rustet til at imødegå de uundgåelige virkninger af klimaændringerne;

I. der henviser til, at marine fødevarer er den sundeste kilde til animalsk protein på verdensplan med det laveste CO_2-fodaftryk, men at EU stadig er afhængigt af import for over 70 % af sit forbrug af marine fødevarer;

J. der henviser til, at overgangen til alternative brændstoffer og kulstoffattige fremdriftssystemer kræver betydelige investeringer i teknologisk udvikling, konstruktion af fartøjer, oplæring af besætninger og havneinfrastruktur og skal ledsages af offentlig støtte for at sikre en vellykket udvikling, gennemførelse,

tilgængelighed og prisoverkommelighed for alle flådesegmenter, navnlig for ikkeindustrielt og traditionelt fiskeri;

K. der henviser til, at intet enkelt alternativt brændstof og ingen enkelt teknologi i øjeblikket udgør en endelig, tilgængelig og skalerbar løsning på den fuldstændige dekarbonisering af fiskerflåden, men at udvikling og fremskridt skal støttes aktivt gennem forskning, demonstrationsprojekter og målrettede offentlige og private investeringer for at muliggøre en retfærdig og rettidig omstilling;

L. der henviser til, at partnerskabsaftalen om energiomstilling, som blev lanceret i 2023, er en værdifuld platform, der har til formål at fremskynde energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor og samle relevante interessenter;

M. der henviser til, at det 8. miljøhandlingsprogram skitserer EU's forpligtelse til at udfase subsidier til fossile brændstoffer i EU;

N. der henviser til, at den ikkeindustrielle kystflåde udgør 76 % af alle aktive fiskerfartøjer, der fisker i EU, men at den alligevel fortsat står over for vedvarende udfordringer med hensyn til modernisering af flåden; der henviser til, at den teknologiske udvikling på trods af antallet af fartøjer fortsat er begrænset, navnlig med hensyn til egnede nye hybridmotorer, og de høje omkostninger ved alternative brændstoffer sammenlignet med fossile brændstoffer forvrider omstillingsprocessen; der henviser til, at der er et presserende behov for målrettede foranstaltninger til støtte for omstillingen af ikkeindustrielt fiskeri;

O. der henviser til, at fiskere, navnlig ikkeindustrielle operatører, er afgørende allierede i beskyttelsen af marine økosystemer og bør inddrages fuldt ud i gennemførelsen og overvågningen af politikker, der støtter overgangen til bæredygtige fiskerimetoder med lav miljøpåvirkning;

P. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik har til formål at sikre korrekt bevarelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer og at sikre, at fiskeriaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes i overensstemmelse med de mål, der tager sigte på at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige resultater og bidrage til fødevaresikringen;

Q. der henviser til, at Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) omfatter bestemmelser til støtte for dekarbonisering, innovation og social bæredygtighed i fiskerisektoren, men at dens effektive bidrag afhænger af lige adgang, reducerede administrative byrder og fuld tilpasning til målene om en retfærdig og inklusiv omstilling;

R. der henviser til, at forbedringer af sikkerhed og energieffektivitet i princippet kan støttes med EU-midler under EHFAF og i

overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks regler; der henviser til, at der imidlertid skal overvejes mindre restriktive betingelser for at sikre, at medlemsstaterne og regionerne er i stand til at opfylde deres fiskerflåders dekarboniserings- og moderniseringsbehov, samtidig med at man undgår, at de enkelte segmenter eller hele den nationale flåde har overkapacitet eller overfisker;

S. der henviser til, at Den Europæiske Revisionsret fastslog, at EHFAF ikke bør "anvendes til at finansiere foranstaltninger, der øger fartøjers fiskerikapacitet"[17];

T. der henviser til, at gennemførelsen bør respektere den enorme regionale mangfoldighed i EU's fiskerflåde og ikke må anlægge en universaltilgang, især i regionerne i den yderste periferi;

U. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi står over for særlige begrænsninger såsom afsides beliggenhed, økarakter, små markeder og begrænset konnektivitet, som der skal tages fuldt hensyn til ved gennemførelsen af fiskeripolitikker, herunder gennem tilpassede støtteberettigelseskriterier i henhold til EHFAF og fleksibilitet i forbindelse med kapacitets- og flådefornyelsesregler;

V. der henviser til, at innovative fangstredskaber og -teknikker kan spille en nøglerolle med hensyn til at øge miljømæssig bæredygtighed og driftseffektivitet og reducere brændstofforbruget og skal støttes gennem målrettede offentlige og private investeringer, videndeling og hurtigere evalueringsprocedurer for at muliggøre en bredere anvendelse;

W. der henviser til, at innovative fangstredskaber skal gå videre fra prototypefasen til demonstrationsfasen, så deres anvendelighed og effektivitet kan testes under anvendelsesforhold med støtte fra EHFAF;

X. der henviser til, at visse nuværende fangstmetoder er meget brændstofintensive og medfører betydelige omkostninger for sektoren og indebærer et særligt højt CO_2-fodaftryk;

Y. der henviser til, at den måde, hvorpå visse fangstmetoder anvendes, har en varierende indvirkning på kulstofbindingen i havet og, afhængigt af flere faktorer såsom typen af fiskeri, af videnskaben også kan betragtes som bæredygtig og forenelig med opfyldelsen af målene om bevarelse af havbunden;

Z. der henviser til, at det er afgørende at støtte og investere i forskning og udvikling af alternative motorer og brændstoffer og deres

---

17 Den Europæiske Revisionsret, "Havmiljø – EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt", Publikationskontoret, 2020, https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/6cd51793-7d67-11eb-9ac9-01aa75ed71a1.

effektive anvendelse, forbedringer af fartøjers energimæssige ydeevne gennem opgraderinger eller innovativ flådearkitektur og udvikling af nye bæredygtige fangstredskaber og -metoder og ligeledes teknologier, der reducerer bifangster, forbedrer brændstofeffektiviteten og minimerer forstyrrelser af havbunden, med henblik på at støtte en retfærdig og videnskabeligt baseret omstilling til bæredygtigt fiskeri og opfylde målene i EU's fiskerilovgivning;

AA. der henviser til, at behovet for at modernisere, dekarbonisere og sikre en retfærdig energiomstilling også udgør en mulighed for at forbedre arbejds- og levevilkårene om bord, hvilket er afgørende for at sikre fiskernes trivsel, tiltrække nye generationer til sektoren og gøre fiskerierhvervet mere inklusivt, navnlig for kvinder og unge;

AB. der henviser til, at en vellykket retfærdig omstilling af fiskerisektoren kræver en inklusiv forvaltning baseret på videnskabelig dokumentation og aktiv inddragelse af relevante interessenter, herunder fiskere, kystsamfund, forskere og regionale myndigheder;

AC. der henviser til, at bæredygtig akvakultur og bæredygtige skaldyrs- eller algefarme i indre farvande og havområder kan bidrage til en bredere dekarbonisering af EU's sektor for akvatiske fødevarer og reducere importens CO_2-fodaftryk;

Dekarbonisering og energiomstilling

1. understreger, at opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050 i overensstemmelse med målene for den europæiske grønne pagt, EU-lovgivningen og FN's Parisaftale kræver en struktureret, inklusiv og retfærdig omstilling i hele EU's fiskeri- og akvakultursektor;

2. understreger, at denne omstilling skal bidrage meningsfuldt til EU's klimamål uden at underminere fiskersamfundenes modstandsdygtighed eller sociale og økonomiske stabilitet og samtidig sikre beskyttelsen af deres eksistensgrundlag i overensstemmelse med de tre søjler for bæredygtig udvikling;

3. understreger behovet for en realistisk og gradvis dekarboniseringskøreplan, der er baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige viden og de bedste tilgængelige videnskabelige data, og som er tilpasset den teknologiske udvikling, logistiske forbedringer, tilgængeligheden af alternative brændstoffer og lovgivningsmæssige tidsfrister for at sikre en gennemførlig og effektiv gennemførelse på tværs af alle flådesegmenter;

4. opfordrer til koordinerede og langsigtede politiske rammer såsom de prioriteter, der er skitseret i Kommissionens meddelelse af 5. juni 2025 med titlen "Den europæiske havpagt" (COM(2025)0281), for at

dekarbonisere fiskeri og akvakultur og sikre, at ingen flådesegmenter eller regioner lades i stikken;

5. anerkender, at dekarbonisering og energiomstillingen udgør en betydelig udfordring for fiskerisektoren, navnlig for mindre operatører med begrænset økonomisk og teknisk kapacitet; minder om, at opnåelse af en inklusiv og retfærdig omstilling kræver fjernelse af strukturelle hindringer for adgang, herunder høje adgangsomkostninger, mangel på uddannelse og utilstrækkelig havneinfrastruktur; understreger, at en universaltilgang ikke er egnet på baggrund af mangfoldigheden af flåder, regioner og socioøkonomiske sammenhænge i hele EU; minder om, at den ikkeindustrielle kystflåde tegnede sig for 76 % af den aktive EU-flåde i 2021 og for næsten hele flåden i regionerne i EU's yderste periferi;

6. understreger, at der er betydelige begrænsninger og hindringer for investeringer i EU-flådens modernisering, energieffektivitet og bæredygtighed; understreger derfor, at der ikke kun skal tages hensyn til modernisering, men også til mulighederne for at forny fartøjer, i betragtning af at flådens gennemsnitsalder er 31,5 år, for at nå EU's mål for dekarbonisering;

7. foreslår derfor at fremme fornyelsesordninger i samarbejde med private aktører med støtte fra nationale midler og EU-midler for at lette fornyelsen af flåden med mere moderne, sikre og miljøvenlige fartøjer, opbygge tiltrækningskraft for bedre at kunne opnå generationsskifte og opbygge tillid blandt fiskerisektoren, offentlige institutioner, myndigheder og investorer;

8. beklager, at de nuværende rammer for den fælles fiskeripolitik og EHFAF i høj grad begrænser mulighederne for offentlig støtte, hvilket også afskrækker privat finansiering af fartøjsfornyelse og hindrer den udvikling, der er nødvendig for at dekarbonisere EU's fiskerflåde; opfordrer derfor til at foretage ændringer i de nuværende lovgivningsmæssige rammer; beklager, at de nuværende økonomiske incitamenter ikke er tilstrækkelige til at opfylde sektorens behov, og fastholder, at der skal udvikles og implementeres nye økonomiske løftestænger;

9. opfordrer Kommissionen til at identificere og etablere yderligere og tilstrækkelige finansieringsinstrumenter ud over EHFAF, herunder innovative finansieringsmodeller, for at støtte sektorens massive investeringsbehov i forbindelse med dekarbonisering og energiomstillingen;

10. anbefaler, at Kommissionen støtter forskning i fartøjskonstruktion, herunder innovationer ud over fremdriftssystemer såsom forbedret skroghydrodynamik, letvægtskompositmaterialer og udskiftning af hydraulisk-mekaniske systemer med elektriske drivsystemer;

11. noterer sig, at medlemsstaterne, når tekniske løsninger og tilstrækkelig økonomisk støtte bliver tilgængelige, har mulighed for at overveje at medtage dekarboniseringsindsatsen i kriterierne for tildeling af fiskekvoter til operatører i overensstemmelse med artikel 17 i den fælles fiskeripolitik;

12. understreger, at energiomstillingen skal være inklusiv og tilgængelig for alle segmenter af sektoren, og at der følgelig skal tages fuldt ud hensyn hertil i forbindelse med udarbejdelsen af EU's politik, navnlig for ikkeindustrielle og traditionelle fiskere, og at den skal understøttes af offentlige investeringer, uddannelse og videnoverførsel;

13. anerkender, at ingen enkelt fremdriftsteknologi eller brændstofteknologi på nuværende tidspunkt udgør en definitiv løsning på dekarboniseringen og energiomstillingen af fiskerisektoren på grund af de mange forskellige fartøjstyper, operationelle profiler og regionale forskelle i stor målestok;

14. henleder opmærksomheden på, at en universalløsning ikke vil være hensigtsmæssig, da nye teknologier såsom alternative brændstofløsninger ikke vil kunne opfylde alle flåders behov; understreger, at det er nødvendigt at vurdere fiskerfartøjernes energisituation for at maksimere deres effektivitet, og at der skal tages hensyn til de enkelte flåders behov;

15. fremhæver behovet for at tilvejebringe passende støtte og investeringer for at undgå stigende brændstofomkostninger og understreger, at der, indtil rene fremdriftsteknologier eller alternative energikilder er tilgængelige i kommerciel målestok, og den lovgivningsmæssige ramme er tilpasset deres gennemførelse, ikke bør indføres regler på EU-plan om brændstofbeskatning for EU's fiskerflåde, eftersom sådanne foranstaltninger vil forværre de socioøkonomiske udfordringer, som fiskerivirksomhederne allerede står over for på grund af høje energipriser og inflation;

16. understreger, at en ændring af fremdriftssystemerne – ud over tilpasningen af fartøjer – nødvendigvis indebærer store ændringer af havneinfrastruktur og -faciliteter;

17. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at overveje ordninger, der bedre letter og støtter investeringer i ren energi, som er tilpasset lokale forhold og behov, for at fremme energiomstillingen og sikre en retfærdig omstilling i retning af dekarbonisering og energiomstilling af flåden;

18. understreger, at foranstaltninger til modernisering, dekarbonisering og energiomstilling skal afspejle behovet for skræddersyede og tilgængelige støtteordninger for at sikre flådens miljømæssige og økonomiske levedygtighed; understreger, at det er afgørende, at EU-fonde såsom EHFAF sammen med statsstøtte og private midler

finansierer de nødvendige investeringer i havne, energiinfrastrukturer og fartøjer, lige fra udformning til levering, for at sikre det nødvendige rum til dekarbonisering og energiomstillingen, øge fartøjernes sociale tonnage med passende arbejds- og hvileområder til besætningen og passende uddannelse af besætningen og bidrage til en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer;

19. fremhæver, at ikkeindustrielt og traditionelt fiskeri generelt har lavere miljøpåvirkning og CO_2-effekt og derfor, afhængigt af regionen, spiller en afgørende rolle i disse regioners økologiske og sociale struktur; opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at etablere og gennemføre støttemekanismer for ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri, der gør det muligt at løse de særlige problemer i denne del af sektoren;

20. understreger, at finansieringsbehovet kræver en grundig undersøgelse foretaget af Kommissionen og løsninger, der også omfatter opsparingsprodukter til europæiske borgere og specialiserede banker, som f.eks. banker i søfartssektoren, for at tilbyde finansiering med støtte fra en europæisk garanti for de pågældende finansielle produkter og støtte fra Den Europæiske Investeringsbank;

21. opfordrer til fuld gennemførelse af den fælles fiskeripolitik for at sikre, at fiskeri- og akvakulturvirksomhed forvaltes på en retfærdig måde, skaber socioøkonomiske fordele, bidrager til tilgængeligheden af fødevarer og minimerer indvirkningen af denne virksomhed på levesteder og marine økosystemer, samtidig med at man genopretter og bevarer populationerne af de befiskede arter over de niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte; mener, at den skal anvendes under hensyntagen til de særlige forhold i de forskellige havområder; understreger vigtigheden af fuldt ud at mobilisere EHFAF til støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og flådens energiomstilling; beklager, at den fælles fiskeripolitik og EHFAF pålægger strenge kapacitetsgrænser på grundlag af tonnage, begrænser monteringen af nye fremdrifts- og brændstoflagringssystemer og hindrer forbedringer af sikkerheden, arbejdsvilkårene og den grundlæggende komfort for fiskerne;

22. minder om, at den igangværende evaluering af den fælles fiskeripolitik og den eventuelle fremtidige revision heraf bør vurdere og tage højde for EU-flådens situation og de nødvendige forbedringer; fremhæver, at det er medlemsstaternes ansvar at forvalte deres nationale kapacitetslofter som fastsat i den fælles fiskeripolitik; påpeger, at anvendelsen af disse grænser sammen med medlemsstaternes restriktive tilgang i fiskerisektoren har skabt hindringer for flådens dekarbonisering og energiomstilling; fremhæver vigtigheden af støtte gennem den fælles fiskeripolitik og EHFAF for at opnå en bæredygtig EU-fiskerflåde i dens tre

dimensioner understøttet af tilstrækkelig og nødvendig finansiering i den fremtidige flerårige finansielle ramme;

23. glæder sig over, at den nuværende EHFAF giver mulighed for at bidrage til at forbedre arbejds-, leve- og sikkerhedsvilkårene på EU-fartøjer uden at øge deres fiskerikapacitet, idet der lægges særlig vægt på kystfiskerfartøjer og ikkeindustrielle kystfiskerfartøjer; understreger, at EHFAF bidrager til fiskeriets og den blå økonomis bæredygtighed og bidrager til gennemførelsen af FN's verdensmål 14 for bæredygtig udvikling; udtrykker imidlertid bekymring over, at disse muligheder ikke er blevet udnyttet i vid udstrækning af medlemsstaterne, og mener, at alt for restriktive regler har skabt hindringer i den henseende;

24. er af den opfattelse, at EU ved at mindske sin afhængighed af fossile brændstoffer ikke bør blive afhængigt af lande uden for EU med hensyn til udvikling, opførelse og modernisering af EU-flåden; påpeger, at EU's strategiske autonomi skal være central for alle politikker, bl.a. dekarbonisering, energiomstilling og modernisering af flåden, navnlig som led i den fremtidige strategi for den maritime industri;

25. opfordrer til, at strategien for den maritime industri inkluderer fiskerflåden i sin målsætning om at støtte den blå økonomi og sikre eller genvinde Europas globale lederskab inden for maritime teknologier;

26. understreger, at det med henblik på at finde specifikke, realistiske måder at modernisere og dekarbonisere flåden på er nødvendigt med en samlet tilgang i hele den maritime værdikæde (herunder rederier, havne, energileverandører, skibsværfter, designkonsulenter, udstyrsleverandører, klassifikationsselskaber, investorer, forskere osv.), og dette kræver samarbejde via initiativer og programmer, der fremmer nulemissionsfartøjer og havneinfrastruktur;

27. understreger i den forbindelse vigtigheden af foranstaltninger til at stimulere efterspørgslen efter bæredygtige skibsbrændstoffer, såsom anvendelse af EU's politiske instrumenter og mål, og af at tilskynde til og lette etableringen af den nødvendige infrastruktur;

28. glæder sig i den henseende over arbejdet i det partnerskab om energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor, som Kommissionen lancerede i 2023, og som bør være en samarbejdsplatform, der er udformet til at fremskynde energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektorer; fremhæver vigtigheden af samarbejde og dialog inden for rammerne af dette partnerskab, men understreger, at det skal føre til konkrete forbedringer af de betingelser, der er nødvendige for dekarbonisering, således at målene kan nås;

29. henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at styrke sektorens konkurrenceevne og støtte dens bæredygtige omstilling og derigennem skabe en bæredygtig fremtid for virksomheder og kystsamfund ved at oprette en ny strategisk pagt mellem EU og fiskeri- og akvakultursektoren;

30. understreger, at det er nødvendigt at skabe incitamenter inden for anvendt forskning og teknologisk innovation i forbindelse med den cirkulære økonomi i fiskerisektoren, bl.a. med hensyn til fangstredskaber, ved at fremme pilotinitiativer og territoriale projekter, der fremmer synergier mellem virksomheder i fiskerisektoren, lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet, affaldsbehandlingsvirksomheder, genanvendelsesvirksomheder og andre økonomiske aktører, med henblik på at øge ressourceeffektiviteten, forbedre sektorens konkurrenceevne og skabe nye lokale beskæftigelsesmuligheder;

31. understreger, at den geografiske afsides beliggenhed, økarakteren og den lille størrelse, som er forbundet med regionerne i den yderste periferi, kræver en differentieret tilgang til dekarbonisering af deres fiskerisektorer i betragtning af de vanskeligheder, som deres flåder har med at overholde den dekarboniserings- og moderniseringsproces, som den teknologiske og bæredygtige omstilling indebærer; understreger, at tidligere finansieringsinstrumenter såsom det særlige program for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter inden for fiskerisektoren tog højde for disse regioners særlige karakteristika, som er anerkendt i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; fremhæver, at dette fremover skal tages fuldt ud i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af finansieringsinstrumenter, lovgivningsmæssige rammer og innovationsstrategier;

32. bemærker, at fiskerflåderne i regionerne i den yderste periferi overvejende er ikkeindustrielle og aldrende og står over for øgede sikkerhedsrisici og forringede arbejds- og levevilkår; bemærker endvidere, at deres strukturelle forhold og yderligere omkostninger som følge af deres afsides beliggenhed forværres yderligere af den stigende indvirkning, som ekstreme vejrforhold har; understreger, at denne situation begrænser adgangen til ressourcer og truer fødevaresikringen og de lokale økonomier i disse områder;

33. opfordrer til tilpasning af støtteberettigelseskriterierne og investeringsprioriteterne inden for rammerne af EHFAF og andre EU-instrumenter for at afspejle de strukturelle begrænsninger og miljømæssige sårbarheder i regionerne i den yderste periferi og sikre, at energiomstillingen ikke forværrer ulighederne eller hindrer disse territoriers socioøkonomiske bæredygtighed;

34. understreger, at ikkeindustrielt kystfiskeri, navnlig i øområder og regioner i den yderste periferi, er en hjørnesten for fødevaresikringen og for den økonomiske, sociale og kulturelle struktur i mange lokalsamfund, hvor adgangen til friske og sunde proteinkilder er tæt forbundet med det lokale fiskeris levedygtighed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at miljømålene er fuldt ud forenelige med den økonomiske bæredygtighed for virksomheder, der er aktive inden for ikkeindustrielt kystfiskeri;

35. opfordrer til øget samarbejde med lande uden for EU, der opererer i de samme maritime regioner og havområder, navnlig inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, hvor det er relevant, og de allerede er oprettet, med henblik på at udveksle bedste praksis, koordinere investeringer og fastsætte fælles mål for dekarbonisering, energiomstilling og miljømæssig bæredygtighed inden for fiskeri og dermed sikre, at der anvendes fælles regler, samtidig med at princippet om gensidighed og rimelige vilkår for alle operatører overholdes;

36. bemærker, at fjernfiskerflåder, der opererer i udviklingslande og på åbent hav, står over for den uoverstigelige hindring, at infrastrukturer såsom havne, skibsværfter og lagringscentre for nye brændstoffer og fremdriftssystemer i disse lande ikke er forberedt på eller egnede til at opfylde dekarboniserede fartøjers behov;

37. foreslår, at Kommissionen reviderer CO_2-effekten og miljøvirkningerne af al import af fiskevarer og akvakulturprodukter for at forhindre ulige vilkår i forhold til globale konkurrenter, der ikke er underlagt tilsvarende strenge lovgivningsmæssige rammer eller tilsvarende miljømæssige, sundhedsmæssige og sociale standarder;

Modernisering

38. understreger, at moderniseringen af EU's fiskerflåde er et centralt element i omstillingen til en mere bæredygtig og modstandsdygtig sektor og bør tackle både teknologiske og menneskelige udfordringer og sikre, at energieffektivitet, digital kapacitet og operationel sikkerhed forfølges sideløbende med forbedringen af arbejdsvilkårene om bord;

39. gentager, at øget bruttotonnage eller en omkonfigureret fartøjskonstruktion, der er egnet til alternative fremdriftssystemer eller sikkerhedsforbedringer, ikke bør anses for at bidrage til en øget fiskerikapacitet og derfor ikke at bidrage til risikoen for overfiskning; understreger, at afkoblingen af fiskerikapacitet fra bruttotonnage med henblik på dekarbonisering, energiomstilling eller sikkerhedsforbedringer er nødvendig for en retfærdig og evidensbaseret politisk ramme;

40. opfordrer til offentlig støtte til prioritering af fartøjsopgraderinger, der giver både miljømæssige gevinster, sociale fremskridt og øget kapacitet til korrekt konservering af fangster om bord, herunder kølelagrings- og konserveringssystemer, inden for nationale kapacitetslofter;

41. opfordrer medlemsstaterne til at anvende økonomisk støtte på EU-plan og nationalt plan til at prioritere moderniseringsstrategier, der styrker fiskerivirksomhedernes langsigtede bæredygtighed, fremmer lokale værdikæder og sikrer, at fiskerne fortsat kan operere på retfærdige, forudsigelige og økonomisk levedygtige vilkår;

42. understreger sin holdning om, at et generationsskifte kan gå hånd i hånd med målene i den europæiske grønne pagt og behovet for at sikre en digital omstilling inden for den blå økonomi; bemærker, at dette ikke kun kræver foranstaltninger til at tiltrække unge til fiskerisektoren, men også til at sikre en forbedring af arbejds- og levevilkårene om bord, tilvejebringe bedre indkvarteringsforhold og faciliteter for at bidrage til besætningens trivsel, sikre passende uddannelse og information og tilbyde attraktive karrieremuligheder og mulighed for at forbedre deres personlige situation – især ved at skabe retfærdige og stabile indkomstmuligheder og sikre bæredygtighed;

43. understreger, at unge generationer af fiskere bidrager til samhørigheden i deres lokalsamfund, især i de mest isolerede kystregioner og dem med færre jobmuligheder, hvilket sætter dem i stand til at bidrage til økonomiske, sociale og miljømæssige forbedringer i sektoren; fremhæver også, at det er nødvendigt at styrke kvinders rolle i denne sektor gennem øget mobilitet og flere beskæftigelsesmuligheder i hele EU uden vanskeligheder eller begrænsninger med hensyn til anerkendelse af deres færdigheder og uddannelse; bemærker, at dette vil bidrage til at forbedre industriens image og gøre den mere attraktiv;

44. mener, at generationsskiftet ikke må føre til et sammenstød mellem generationerne og bør omfatte fiskere i alle aldre for at sikre en afbalanceret tilgang til den økologiske og digitale omstilling og sikre, at den erfaringsmæssige rigdom ikke går tabt;

45. fremhæver digitaliseringens strategiske rolle i moderniseringen, dekarboniseringen og energiomstillingen af fiskerflåden, hvilket også vil forbedre den operationelle effektivitet, sikkerheden til søs og fiskernes arbejdsvilkår; understreger, at støtte til digitale værktøjer og systemer, der forbedrer navigation, vejrprognoser, kommunikation og sporbarhed, især i ikkeindustrielle flåder, også vil støtte reduktionen af brændstofomkostninger og bidrage til en mere økonomisk levedygtig dekarboniseringsproces; understreger, at den digitale omstilling skal gå hånd i hånd med passende uddannelse, kapacitetsopbygning og udformning af inklusive teknologier under

hensyntagen til brugernes mangfoldighed, og idet det sikres, at digitale løsninger bidrager til bedre arbejdsmiljøer og en mere retfærdig fordeling af teknologiske fordele inden for sektoren;

46. understreger, at det er nødvendigt at udføre energisyn på fiskerfartøjer gennem EHFAF; insisterer på, at optimerings- og opgraderingsoperationer skal fremmes, hvor det er muligt, for at forbedre fartøjernes energieffektivitet og fremme anvendelsen af teknologier, især AI, for at optimere fiskeriruterne og dermed dekarbonisere fiskeriet på en mere økonomisk overkommelig måde;

47. understreger betydningen af at forbedre indsamlingen, tilgængeligheden og anvendelsen af miljømæssige, socioøkonomiske og operationelle data i fiskerisektoren, herunder gennem digitale værktøjer og deltagelsesbaserede overvågningstilgange; understreger, at effektive og rettidige data er afgørende for videnskabeligt baseret beslutningstagning og for at tilpasse politikkerne til skiftende økologiske og økonomiske forhold; opfordrer til tættere integration mellem vidensystemer, herunder videnskabelig forskning, traditionel økologisk viden og operationelle data i realtid, for at støtte en mere lydhør, retfærdig og bæredygtig fiskeriforvaltning;

48. opfordrer til, at der ud over dekarboniserings- og energiomstillingsindsatsen afsættes øremærkede midler til at støtte tilpasninger af fartøjer, der opfylder minimumsstandarderne for arbejdstagernes velfærd – i overensstemmelse med kravene til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og internationale konventioner om søfarendes arbejdsforhold såsom Den Internationale Arbejdsorganisations konvention fra 2007 om arbejdsforhold i fiskerisektoren – herunder adgang til drikkevand, sikre indkvarteringsforhold, tilstrækkelig ernæring, beskyttelse mod træthed og lægebehandling; mener, at disse forbedringer er afgørende for at sikre værdighed på arbejdspladsen, forebygge ulykker og fremme sektorens sociale bæredygtighed;

49. understreger, at modernisering, dekarbonisering og energiomstilling også bør bidrage til EU's fiskerisektors økonomiske levedygtighed, beskæftigelsesmuligheder og konkurrenceevne og ikke må bringe sektorens rentabilitet eller EU's strategiske fødevareautonomi i fare;

50. understreger, at investeringer i tilpasning af fartøjer, digitale værktøjer og kapacitet til konservering af fiskevarer om bord kan bidrage til at reducere driftsomkostninger og emissioner, forbedre produktkvaliteten og øge markedsværdien af fangster, forudsat at bestræbelserne på at nå de fastsatte mål understøttes af videnskabeligt baseret og koordineret forvaltning på tværs af regioner og af offentlig og privat finansiering og velhåndhævede markedsinstrumenter;

51. gentager, at moderniseringen, dekarboniseringen og energiomstillingen af fiskeriet skal ses som en del af en bredere strategi for kyst- og havudvikling, der omfatter maritim fysisk planlægning, bevarelse af biodiversitet, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og udbredelse af vedvarende energi; understreger, at der er behov for en afbalanceret og koordineret tilgang for at undgå en marginalisering af fiskersamfundene; fremhæver potentialet for positive synergier mellem bæredygtigt fiskeri, bevarelse af havene, ren energi og lokal udvikling, når de forvaltes gennem holistiske, inklusive, videnskabeligt baserede og territorialt tilpassede rammer;

52. påpeger, at det i en nylig workshoprapport fra Europa-Parlamentet[18] foreslås, at fremtidige støtteinstrumenter til fiskeriet bør indeholde mindre restriktive betingelser for støtte til den første erhvervelse af et fiskerfartøj, til motorfornyelse eller -udskiftning og til fartøjsforbedringer, der kræver yderligere tonnage, samtidig med at der bør anvendes restriktioner for at undgå, at de enkelte segmenter eller hele den nationale flåde har overkapacitet eller overfisker; understreger samtidig, at de enkelte fiskerfartøjer bør have mulighed for at tilpasse sig de økonomiske, miljømæssige og sociale behov;

53. opfordrer derfor til en revision af de støtteberettigelsesbestemmelser, der i øjeblikket er fastsat i artikel 13, 17, 18 og 19 i EHFAF, med henblik på at tillade offentlig støtte til opgraderinger eller udskiftninger af fartøjer, der udelukkende har til formål at forbedre sikkerheden, arbejds- og levevilkårene, energieffektiviteten og vedtagelsen af bæredygtige fangstmetoder; understreger, at en sådan støtte ikke bør føre til en øget fiskerikapacitet eller -indsats og bør være betinget af overholdelse af høje miljømæssige og sociale standarder, samtidig med at der sikres økonomisk levedygtighed og generationsskifte, navnlig i regioner i den yderste periferi og kystområder, hvor flådevurderinger viser, at fiskeriindsatsen er i balance med de tilgængelige ressourcer;

54. insisterer på, at der er behov for en midtvejsevaluering af EHFAF og for en målrettet revision af den fælles fiskeripolitiks regler og relevante retningslinjer med henblik på at imødekomme plads- og konstruktionskravene til lagring af alternative brændstoffer og energi- og fremdriftssystemer og gøre rammen for statsstøtte mere fleksibel, når det drejer sig om konstruktion og modernisering af fartøjer; opfordrer til, at der oprettes en særlig nødfond for at

---

18 Parlamentet, "Workshop on the future of the EU fishing fleet – First assessment of Member States' EMFAF programmes for 2021-27", Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, den 19. november 2024.

fremskynde fornyelsen af flåden og dermed muliggøre en realistisk omstilling til rene energiteknologier;

55. understreger det presserende behov for at afhjælpe manglen på overdækkede arbejdsområder, sanitære faciliteter, passende hvileområder og sikkerhedsudstyr, som i øjeblikket påvirker mange ikkeindustrielle og traditionelle fartøjer; bemærker, at de nuværende EU-definitioner af fiskerikapacitet ikke skelner mellem fartøjets operationelle områder og de områder, der har til formål at forbedre de sociale og sikkerhedsmæssige forhold om bord; understreger, at dette skaber et incitament til ikke at investere i væsentlige opgraderinger såsom overdækkede arbejdspladser, hvilepladser og sanitære faciliteter, som er afgørende for at sikre anstændige arbejds- og levevilkår; opfordrer Kommissionen til at finde en løsning, der skaber balance mellem fiskernes behov og behovet for at sikre, at EU-flådens fiskerikapacitet ikke øges, især ved at udelukke "social og sikkerhedsmæssig" tonnage fra beregningen af fiskerikapaciteten;

56. opfordrer med henblik herpå Kommissionen til, samtidig med at den opretholder en ramme og begrænsninger, der forhindrer overfiskning, at foretage en grundig gennemgang af de indikatorer, der måler fiskerikapaciteten og fiskeriets indvirkning;

57. understreger, at energiomstillingen i fiskerisektoren kræver betydelige investeringer, som ikke altid er gennemførlige for små virksomheder, der udelukkende benytter sig af ordinære ressourcer; opfordrer Kommissionen til at gøre dekarbonisering til et middel til at støtte kystfiskeriets levedygtighed i EU og til at overveje midlertidigt og målrettet at hæve loftet for de minimis-støtten i fiskeri- og akvakultursektoren med henblik på at støtte indførelsen af lavemissionsteknologier, en bæredygtig fornyelse og/eller tilpasning af flåden og energieffektivitet i hele forsyningskæden, der skal gennemføres i samarbejde med fagfolk inden for dette område af flåden, med henblik på at stimulere investeringer;

Udvikling og ibrugtagning af fangstredskaber

58. fremhæver, at innovation inden for fangstredskaber og -teknikker bør baseres på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation og styres af klare miljømål, der bidrager til forbedret selektivitet, reduktion af bifangster eller utilsigtede fangster, minimeret risiko for tabte og efterladte fangstredskaber, optimerede skibsruter, økonomiske fordele og mindre indvirkning på marine levesteder; understreger behovet for målrettede offentlige og private investeringer og lovgivningsmæssig støtte for at fremme udvikling, afprøvning og opskalering af fangstredskaber, der forbedrer både de økologiske resultater og den operationelle levedygtighed af bæredygtige flåder;

59. opfordrer Kommissionen til at støtte innovation gennem investeringer i forøgelse af fangstredskabers selektivitet, forbedringer af havneinfrastrukturen og opgraderinger af fiskerfartøjer med henblik på at forbedre sundheden, sikkerheden og arbejdsvilkårene, øge energieffektiviteten, reducere emissionerne og forbedre fangstkvaliteten;

60. minder om, at det er nødvendigt at følge forsigtighedsprincippet i forbindelse med udvikling og anvendelse af innovative fangstredskaber og -teknikker; understreger, at det er afgørende at fremme en økosystembaseret tilgang i forbindelse med udvikling og anvendelse af innovative fangstredskaber og -teknologier med henblik på at reducere bifangster, minimere utilsigtede fangster, mindske indvirkningen på havbunden og forbedre brændstofeffektiviteten; fremhæver, at pilotprojekter og forsøgsfiskeri fortsat bør være begrænset med hensyn til varighed og antal fartøjer for at teste nye redskaber og fremdriftsteknologier og for at sikre, at der ikke finder nogen anvendelse i større målestok sted, før deres miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger er blevet videnskabeligt, uafhængigt og fuldt ud vurderet, og det er blevet påvist, at de er sikre og bæredygtige;

61. understreger det presserende behov for at investere i og anvende fiskeriteknologier, der reducerer uønskede fangster, forbedrer selektiviteten og minimerer forstyrrelser i økosystemerne; understreger, at teknologiske omstillinger i sektoren skal fremmes yderligere på en mere tidseffektiv måde og styres af teknologineutralitet og solid videnskabelig dokumentation, der omfatter alle aspekter af bæredygtighed; opfordrer til, at beslutningsprocesserne om godkendelse af redskaber, støtteberettigelse og lovgivningsmæssig fleksibilitet baseres på den bedste tilgængelige videnskab, bringes i overensstemmelse med alle relevante politikker og bestemmelser og bidrager til alle tre bæredygtighedssøjler;

62. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige forhold i hvert havområde og de regionale forskelle, til at øge regionaliseringen og tilpasningen af de flerårige forvaltningsplaner i overensstemmelse med disse selektivitetsmål og til at prioritere brugen af redskaber, der har mindre indvirkning på økosystemerne, i tæt samarbejde med de rådgivende udvalg og i dialog med de lokale flåder under hensyntagen til de socioøkonomiske virkninger og klimaændringerne;

63. understreger, at det er nødvendigt at have specifikke budgetposter til finansiering af forskning i dekarbonisering og energiomstilling inden for den fremtidige flerårige finansielle ramme, f.eks. inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne og Horisont Europa;

64. påpeger, at mulighederne for overførsel af videnskabelige innovationer til fiskere kan blive påvirket af risikoen for tab af indkomst for fagfolk i forsøgsfaserne; opfordrer Kommissionen til at overveje økonomisk støtte til at afbøde denne risiko og fremskynde anvendelsen af mere selektive fangstredskaber med lavere indvirkning;

65. anerkender fiskernes voksende bidrag til klimaindsatsen og miljøbeskyttelsen gennem aktiviteter såsom indsamling af havaffald, bl.a. tabte eller efterladte fangstredskaber; understreger, at denne rolle bør fremmes og støttes gennem målrettede incitamenter, passende havneinfrastruktur og skabelse af supplerende indkomststrømme, der er knyttet til målene for den cirkulære økonomi; understreger, at fremme af fiskernes økologiske bidrag er med til at styrke erhvervets sociale accept, styrker deres rolle som havets vogtere og bidrager til bredere mål for bæredygtighed og genopretning af havene;

66. opfordrer Kommissionen til at sikre inklusiv inddragelse af alle relevante interessenter, herunder ikkeindustrielle fiskere, producentorganisationer og kystsamfund, i udformningen, udviklingen og vurderingen af innovative fangstredskaber i modsætning til at vedtage en universaltilgang; understreger, at deltagelsesbaseret forvaltning styrker legitimiteten, den praktiske gennemførelse og accepten af regler, samtidig med at den gør det muligt at indarbejde lokal økologisk viden og erfaringer;

67. opfordrer til, at offentlige politikker og finansieringsinstrumenter prioriterer støtte til fiskere og lokalsamfund, der anvender bæredygtige redskaber og praksisser, som bidrager til bevarelse af biodiversitet og langsigtet ressourcestabilitet; understreger, at anerkendelse af og støtte til bæredygtige teknikker og et økosystembaseret tilgang til fiskeri er afgørende for at sikre kystsamfundenes modstandsdygtighed, bevare traditionel viden og fremme en retfærdig og inklusiv omstilling i sektoren;

68. opfordrer til integration af AI-drevne detektionsteknologier for at støtte selektive fangstmetoder, forbedre fangstoplysninger og reducere uønskede fangster; mener, at en kombination af intelligente teknologier og innovative redskaber kan forbedre selektiviteten og miljøpræstationerne;

69. understreger, at forvaltningen af fangstredskaber og -teknikker bør baseres på inklusive og adaptive forvaltningsrammer, der afspejler mangfoldigheden af flåder, havområder og fangstmetoder i hele EU, og påpeger betydningen af at sikre, at denne lovgivningsmæssige ramme er klar, forudsigelig og har langsigtede politiske mål; fremhæver behovet for at styrke samarbejdet mellem videnskabsfolk, fiskere og myndigheder om udvikling, afprøvning og evaluering af nye redskaber for at fremme gensidig tillid og delt ansvar for

bæredygtige resultater; opfordrer til tidseffektive beslutningsprocesser, der er gennemsigtige og deltagelsesbaserede og kan integrere de skiftende socioøkologiske realiteter på stedet;

70. fremhæver, at det er nødvendigt at forbedre målingen af fiskeriindsatsen ved hjælp af forvaltningsværktøjer, der ikke udelukkende er baseret på havdage, og at begynde at tage højde for den faktiske tid, hvor redskaberne anvendes til fangst – "sættetid" eller "aktivt fiskeri"; opfordrer derfor til, hvor det er relevant, at foretage en revision af definitionerne af "fiskeriaktiviteter" i EU-lovgivningen, så de mere præcist afspejler fangstredskabers forskellige operationelle karakteristika og bidrager til at gøre forvaltningen af fiskeriindsatsen mere retfærdig og effektiv;

71. tilskynder til pilotprojekter og fremhæver deres betydning som både innovationsdemonstratorer og som springbræt til opnåelse af den teknologiske modenhed, der er nødvendig for at opnå de påkrævede godkendelser og være klar til både kommercialisering og udbredelse i større målestok; opfordrer til, at de mest effektive pilotprojekter overvåges, så man undgår overlap mellem indsendte projekter eller hindrer, at projekter, der egentlig er effektive, mislykkes;

72. påpeger, at fiskere kan opleve tab af fangster og indkomst, når de deltager i pilotprojekter; understreger, at anvendelsen af EHFAF-reglerne på pilotprojekter begrænser visse eksperimenter i praksis; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at udvikle brugen af "levende laboratorier" for at forene innovation med lokale initiativer og muliggøre praktiske test med henblik på at sikre, at nye innovationer fungerer i praksis og ikke pålægger sektoren unødvendige byrder;

73. opfordrer til, at der udvikles en fælles EU-ramme for mærkning og sporbarhed, der gør det muligt for forbrugere og købere at identificere fiskevarer, der opfylder høje miljømæssige, sundhedsmæssige og sociale standarder;

74. understreger, at en vellykket økologisk og digital omstilling i fiskerisektoren, herunder dens dekarbonisering og energiomstilling, afhænger af tilgængeligheden af kvalificerede og veluddannede arbejdstagere; opfordrer til bedre anvendelse af eksisterende EU-programmer såsom Erasmus+, Den Europæiske Socialfond Plus og EHFAF for at støtte både formel og uformel uddannelse i sikkerhed på arbejdspladsen, digitale værktøjer, miljøbevidsthed og bæredygtige fangstmetoder; fremhæver vigtigheden af at anerkende og finansiere den erhvervsuddannelse, der er nødvendig for at indføre og anvende nye teknologier og motorer, og de praktiske færdigheder, der er erhvervet gennem erfaring, og lette overførslen af viden mellem generationerne; understreger, at uddannelse bør være løbende, inklusiv og skræddersyet til de skiftende behov hos

fiskere og kystsamfund, navnlig i fjerntliggende og strukturelt ugunstigt stillede områder;

75. understreger det potentiale, som akvakultursektoren og sektoren for skaldyrs- og algefarme har til at mindske vores fødevaresystems CO_2-fodaftryk; glæder sig over de stadig hyppigere lavemissionspraksisser såsom bæredygtigt foder og anvendelse af dekarboniserede pramme og opfordrer derfor til, at sådanne teknologier udvikles i større målestok på bedrifter, hvor dette er hensigtsmæssigt; understreger, at den fremtidige udvikling bør prioritere bæredygtige akvakulturproducenter, som undgår at skade havets biodiversitet og samtidig skaber socioøkonomiske fordele for kystsamfundene;

76. er af den opfattelse, at fastlæggelsen af en fælles akvakulturpolitik på lige fod med den fælles fiskeripolitik sammen med vedtagelsen af kvantificerede mål for udviklingen af akvakultur i tilstrækkelig grad kan bidrage til en velovervejet dekarboniserings- og energiomstillingsproces for EU's blå økonomi;

77. fremhæver vigtigheden af en klar og sammenhængende retlig ramme med målbare bæredygtighedskriterier og -indikatorer, som kan styre og spore udviklingen af akvakultur i EU, herunder bedre maritim fysisk planlægning; opfordrer derfor til øgede investeringer og flere politikker til støtte for bæredygtig akvakultur og bæredygtigt skaldyrs- og algeopdræt i havet og inde i landet som en integreret del af den europæiske strategi for en blå lavemissionsøkonomi og til at øge akvakulturens modstandsdygtighed over for klimaændringernes virkninger;

°

° °

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.